

РЕШЕНИЕ

№ 24930

гр. София, 20.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 15 състав, в
публично заседание на 16.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **5684** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с § 8 на ПЗР на АПК.
Образувано е по жалба на Е. Х. Х., подадена чрез адв. Е. Т.-К., срещу мълчалив отказ на кмета на [община] да извърши административна услуга – заверка на молба-декларация за снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка, формиран по заявление вх. № АО-94-03-81/27.02.2026 г. В жалбата се твърди, че административният орган не се е произнесъл в предвидения от закона срок по подаденото заявление, поради което е формиран мълчалив отказ по искането за извършване на административна услуга. Поддържа се, че при заверка на молба-декларация за снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка общинската администрация няма правомощия да извършва преценка относно принадлежността на правото на собственост върху имота или относно качеството на заявителя като собственик или наследник. Иска се отмяна на мълчаливия отказ и връщане на преписката на административния орган за произнасяне. Претендират се разноски.

Ответникът – кметът на [община], чрез процесуален представител, оспорва жалбата.

Поддържа, че не е налице мълчалив отказ, тъй като в хода на административното производство от заявителя са изискани допълнителни доказателства относно родствената му връзка с лицата, вписани в разписния лист като собственици на имота, които не са представени. Счита, че жалбоподателят не е доказал правен интерес от извършването на исканата административна услуга. Претендира разноски.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по заявление вх. № АО-94-03-81/27.02.2026 г., подадено от Е. Х. Х. до кмета на [община] за заверка на молба-декларация за снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка за УПИ II-1517 в кв. 211 по плана на [населено място], [община], с площ 737 кв.м. Към заявлението е приложена молба-декларация до нотариус с район на действие Районен съд – Радомир за извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл. 587 ГПК, както и скица № 174/13.02.2026 г. и други документи.

От представените по делото доказателства се установява, че в разписния лист към действащия план имотът е записан на наследниците на М. Т. К.. Същото обстоятелство е отразено както в скица № 174/13.02.2026 г., така и в частично попълненото удостоверение към молбата-декларация.

С писмо изх. № АО-94-03-81/1/18.03.2026 г. кметът на [община] е уведомил заявителя, че следва да представи документ, удостоверяващ родствената му връзка с наследниците на М. Т. К..

По делото не се твърди и не се установява исканите документи да са представени. Не се установява и административният орган да е постановил изричен акт по подаденото заявление.

По делото е представено и писмо изх. № АБ-99-00-2377-/1/21.08.2025 г. на кмета на [община], съгласно което процесният УПИ II-1517 в кв. 211 по плана на [населено място] не представлява общинска собственост.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице, поискало извършването на административната услуга, срещу подлежащ на съдебен контрол мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК във връзка с § 8

от ПЗР на АПК и в предвидения от закона срок.

Съдът приема, че по подаденото заявление е формиран мълчалив отказ, като съображенията за това са следните:

По подаденото заявление административният орган не е постановил изричен акт. Единственото действие, извършено в хода на производството, е изпращането на писмо от 18.03.2026 г., с което от заявителя са изискани доказателства за родствена връзка с лицата, вписани в разписния лист.

Съгласно чл. 58, ал. 1 АПК мълчалив отказ е налице при непроизнасяне на административния орган в предвидения от закона срок. С оглед естеството на исканата услуга съдът приема, че срокът за извършването ѝ е едноседмичен – чл. 57, ал. 2 АПК, като срокът тече от отстраняване на нередовностите по заявлението, ако има такива. В тази връзка съдът намира, че възражението на ответника, че не е налице мълчалив отказ, тъй като с писмо изх. № АО-94-03-81/1/18.03.2026 г. от заявителя са били изискани допълнителни доказателства за родствена връзка с лицата, вписани в разписния лист на имота, е неоснователно. Поисканите доказателства за родствена връзка не са относими към предмета на административната услуга. Те не представляват необходим документ за произнасяне по заявлението и липсата им не обуславя неговата нередовност. Поради това срокът за произнасяне не е бил удължен или спрян вследствие на изпратеното писмо, а с непроизнасянето на административния орган в предвидения от закона срок е формиран мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна. Мълчаливият отказ е материално незаконосъобразен по следните съображения:

Искането за извършването на административната услуга е направено от заинтересовано лице – такова, което иска да се снабди с констативен нотариален акт. В рамките на това производство административният орган няма правомощия да преценява дали заявителят има право да придобие имота по давност и да препятства посредством неизвършването на услугата снабдяването на заявителя с констативен нотариален акт. Исканата административна услуга е свързана с бъдещо производство по чл. 587 ГПК за снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка. Част от необходимите за това производство обстоятелства са свързани с характера на имота и евентуалните ограничения за придобиването му по давност. Компетентен да извърши проверка

относно правото на собственост на жалбоподателя е само и единствено нотариусът. Именно необходимостта в това производство да се представи документ, че имотът, за който жалбоподателят иска да се снабди с констативен нотариален акт, не е публична общинска собственост, обуславя интереса от извършваната услуга. Придобиването на имот, който не е публична държавна или публична общинска собственост по давностно владение е уреден от закона способ за придобиване на право на собственост. Извън компетентността на административния орган е да преценява наличието или отсъствието на предпоставките за придобиване по давност на имотите, за които се иска удостоверение. В него само се отбелязва има ли съставен акт за общинска собственост и евентуално – какви са данните за собствеността по имотния регистър. Ако административният орган разполага с данни, че имотът е записан на определени лица в разписния лист или в други регистри, тези данни следва да бъдат отразени в удостоверяването. Именно поради това наличието на данни за права на трети лица не обуславя отказ за извършване на услугата, а единствено следва да намери отражение в съдържанието на удостоверяването. В рамките на производството по извършване на административната услуга административният орган не разполага с правомощие да разрешава спорове за собственост или да преценява съществуването на права на трети лица върху имота. Тези въпроси подлежат на преценка в производството по чл. 587 ГПК.

По изложените съображения съдът приема, че обжалваният отказ страда от порока материална незаконосъобразност и следва да бъде отменен като незаконосъобразен. С оглед естеството на оспорения акт, преписката следва да се върне на административния орган за произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящото решение. Административният орган следва да бъде задължен, съгласно чл. 174 от АПК, да се произнесе в срок до 14 дни от влизане на решението в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 605.12 евро, от които 5.12 евро държавна такса и 600 евро адвокатско възнаграждение съобразно представените доказателства.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал.1 от АПК, съдът,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Е. Х. Х., чрез адвокат Е. Т. – К., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, мълчалив отказ на кмета на [община], формиран по заявление вх. № АО-94-03-81/27.02.2026 г.

ВРЪЩА административната преписка на Кмета на [община] за ново произнасяне по заявление вх. № АО-94-03-81/27.02.2026 г. в 14-дневен срок от влизане в сила на решението, при съобразяване на дадените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА [община] да заплати на Е. Х. Х., чрез адвокат Е. Т. – К., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3 сумата в общ размер на 605.12 евро (шестстотин и пет евро и 12 ст.), представляваща съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България.

Да се съобщи на страните.